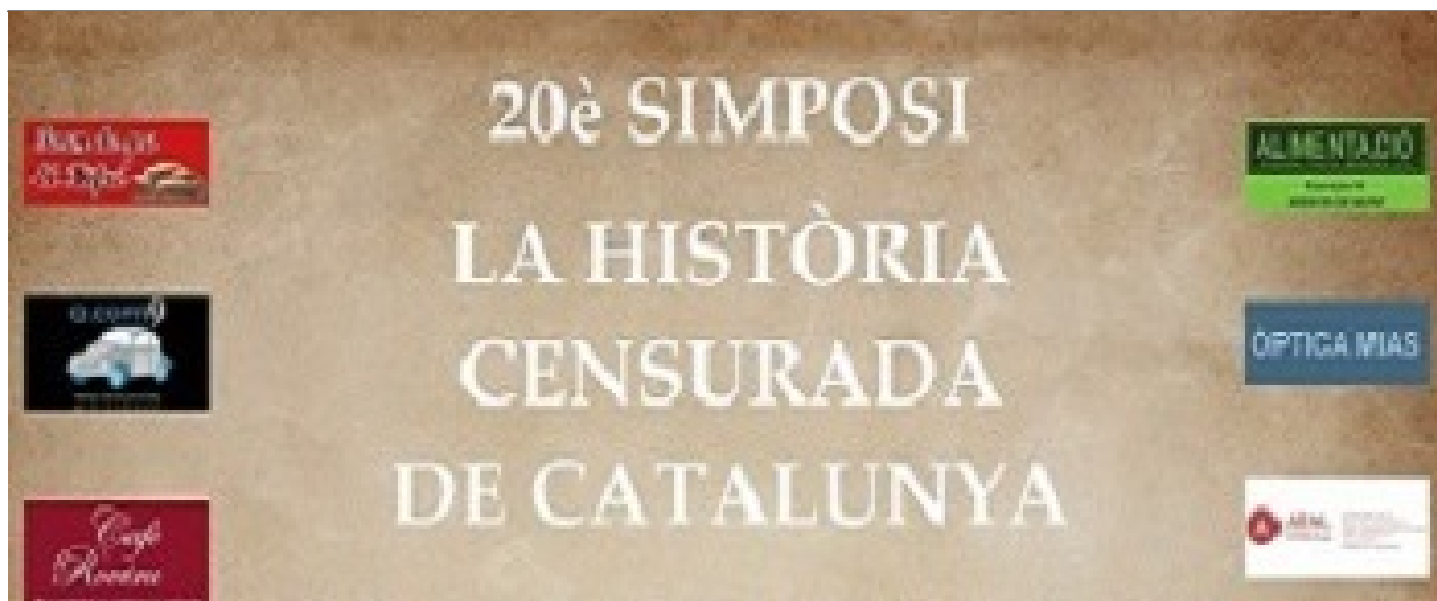

La importància d'un Simposi d'Història fet en un poble que la va canviar

Autor: Pep Rovira

Data de publicació: 30-01-2022

En Pep Rovira va assistir al 20è Simposi sobre la Història Censurada de Catalunya (19 i 20 de novembre del 2021) i ens ha fet arribar les seves impressions. "Ens van robar la catalanitat d'en Colom, Sirvent (Cervantes), Santa Teresa de Jesús... I Espanya es va anar fent gran gràcies a nosaltres. I perquè no se sabés tot allò, se'ns havia de fer desaparèixer. Aquest era i és el seu objectiu principal i per això els historiadors i investigadors de l'Institut Nova Història són tan perillosos".

Els passats 19 i 20 de novembre vaig assistir al 20è Simposi de l'Institut Nova Història que es va celebrar a Arenys de Munt.

Una vegada més, en una població de la qual quasi ningú en sabia res hi ha tornat a passar un altre fet extraordinari per a la història de Catalunya. A l'any 2009 s'hi va fer una consulta que ho va canviar tot. Una consulta que va ser el tret de sortida perquè tot Catalunya prengués consciència que podia decidir sobre el seu destí.

Doncs ara, una vegada més, a Arenys de Munt s'ha transmès un altre missatge molt important: "Ens han robat la nostra història i si no la recuperem, mai podrem recuperar el nostre destí: la llibertat".

Ens van robar la catalanitat d'en Colom, Sirvent (Cervantes), Santa Teresa de Jesús... I Espanya es va anar fent gran gràcies a nosaltres. I perquè no se sabés tot allò, se'ns havia de fer desaparèixer. Aquest era i és el seu objectiu principal i per això els historiadors i investigadors de l'Institut Nova Història són tan perillosos. Personatges com per exemple En Jordi Bilbeny s'han convertit en una espècie de Galileu Galilei o Nicolau Copèrnic, que ho van posar tot potes enlaire. Però quan un s'atreveix a fer això, quan un desafia lo establert, lo sabut, lo acceptat, pagues un preu molt elevat: el descrèdit, la burla, el buit... si no és el dolor, la tortura, o fins i tot la mort. Per això tenen tant de mèrit

aquesta colla d'homes i dones que ens volen descobrir d'on coi venim i cap on podríem anar.

Quan assegut en una cadira en una sala municipal, vas rebent bufetades sobre l'origen de personatges històrics que tenies clars a la teva ment, quan surts d'allà mig estabornit i agafes el cotxe per tornar cap a casa, no pots deixar de rumiar mentre vas conduint: -Si m'han enganyat sobre la meva història, potser també m'estan enganyant sobre el meu present! I si fos tot mentida? I si estigués vivint en un país fals i irreal?

Doncs només hi hauria una solució possible: sortir d'aquesta horrible obra de teatre i construir un nou edifici on poder ser uns actors lliures!

Ja ho va dir Sòcrates: -Només sé que no sé res.

Avui dia, dos mil anys després, un català podria dir: -Només sé que sé mentides.

La conclusió podria ser que, si ets català i t'estimes Catalunya, ets un ser afortunat perquè la teva nació encara no ha desaparegut del tot, però porta més de 300 anys a punt de fer-ho. I si encara no ha desaparegut, és gràcies al sacrifici personal de moltíssima gent que ni coneixem.

Ara que de mica en mica anem obrint els ulls, podríem interessar-nos per uns altres desconeguts que s'estan deixant les celles per descobrir els nostres orígens: la gent de l'Intitut Nova Història.

Un Nou País necessita Una Nova Història.

Pep Rovira